

120 años contemplando
el milagro de la transformación
de la uva en vino
nos permiten crear
un vino innovador y vanguardista.

Nace "El Miracle",
tu nueva expresión.

tu nueva

expresión

el miracle el miracle el miracle

el miracle

120

Tempranillo Shiraz 2005

Valencia

D Denominación de Origen

Product of Spain

Vicente Gandia

Tot i que sovint les dades macroeconòmiques indiquen que la situació de les famílies dels Països Catalans és força millor que a la resta de l'estat, si es parla de qualitat de vida el resultat ja no sembla el mateix. La darrera onada de dades sociològiques publicada per l'Institut Nacional d'Estadística (INE) ens ofereix un panorama que matisa la riquesa aparent.

Problemes. Potser la dada més rellevant de les conegudes ara és la inseguretats en què viuen les nostres famílies. Els atacs que recentment s'han produït a Catalunya contra cases de persones riques, que han tingut un gran ressò mediàtic, han escampat la sensació d'inseguretats. A la llum de l'opinió dels catalans no hi pot haver dubte: se senten insegurs. Més d'una cinquena part (21,3%) manifesta que ha estat víctima algun tipus d'acte de vandalisme o de delinqüència. Un percentatge exactament igual al de Balears, la qual

Al voltant del 15% de la població dels Països Catalans viu per sota del llindar de pobresa.

EFE

Radiografia de les llars

Les famílies dels Països Catalans no vivim tan bé com sovint ens pensem, o almenys així ho demostra l'Institut Nacional d'Estadística.

cosa és sorprenent perquè a les Illes no hi ha aquesta psicosi, o si més no cal dir que els mitjans de comunicació no

en fan ressò. Encara és molt superior l'índex del País Valencià, que és espectacular: gairebé una quarta part dels valencians (el 24,2%) han patit robatoris, vandalisme o se senten insegurs. Si es comparen aquests resultats amb el conjunt de l'estat (18,7%), s'ha de concloure necessàriament que els Països Catalans tenim un problema molt greu en la inseguretat. La mitjana dels Països Catalans indica que el 22,3% de les nostres llars són insegures o que els seus ocupants se senten insegurs. Si es compara amb la mateixa dada de l'any anterior, trobem que la situació a Balears (el 16%) i a Catalunya (el 18%) ha empitjorat sensiblement, mentre que al País Valencià (25,6%) ha millorat molt lleugerament. Només Madrid (32,4%), Ceuta i Melilla (24%) ens superen a tot l'estat en inseguretat. Per contra, el País Basc (9%), Cantàbria (7,8%), la Rioja (9,6%) i Astúries (8,7%) presenten les xifres de llars amb menys sensació d'inseguretat. Són dades que haurien

de fer reflexionar les nostres administracions. No pot haver-hi qualitat de vida sense seguretat. Aquesta estadística ara coneguda revela que més d'una cinquena part dels nostres conciutadans viuen amb la preocupació constant de ser objecte d'atacs.

Tampoc pel que fa als sorolls sembla que puguem estar-ne orgullosos. Som un país amb excés de renou, per sobre de la mitjana espanyola. El cas del País Valencià és esfereïdor: gairebé un 40% de les llars estan sotmeses a massa sorolls produïts pels veïns o que provenen del carrer. D'altra banda, en qüestió de llum natural els habitatges dels Països Catalans presenten, a grans trets, un dèficit semblant al de la mitjana de l'estat. En canvi, tornem a estar pitjor en llars afectades per la contaminació i altres problemes ambientals: mentre que la mitjana estatal és del 16,6%, a Balears és un punt i mig més alt, a Catalunya arriba quasi a una cinquena part del total i novament el País Valencià (el 21%) lidera un aspecte negatiu.

No és estrany, doncs, que únicament la meitat de les llars catalanes i balears ofereixin prou seguretat i comoditat als seus ocupants perquè aquests considerin que no tenen cap problema, mentre que els valencians que viuen satisfets a casa seua són poc més de quatre de cada deu. La mitjana estatal al respecte és del 53,4%. Si es restessin els índexs dels Països Catalans, del País Basc i de Galícia dels de tot l'estat, el resultat seria que els espanyols, gallecs i bascos viuen molt millor que nosaltres, en relació amb els elements considerats per l'INE. Potser les comparacions són odioses, però no aniria malament que els responsables polítics dels Països Catalans s'anotessin aquestes dades.

Pobresa i despesa. Les estadístiques revelen que entre nosaltres l'índex de pobresa és relativament baix: Catalunya presenta un 12,7% de ciutadans que viuen per sota del llindar de pobresa; Balears, el 16,8%, i el País Valencià, el 20%, mentre que la mitjana estatal és del 19,8%. Tanmateix, amb vista de les dades anteriorment citades, sembla clar que tenim bona cosa de problemes a les nostres llars i, per tant, en la nostra vida quotidiana.

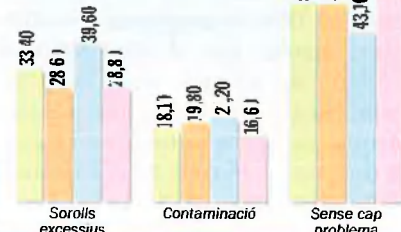
Qualitat de vida: baixa i cara

Balears Catalunya País Valencià Total estatal

Llars víctimes de la delinqüència o del vandalisme (en tant per cent)

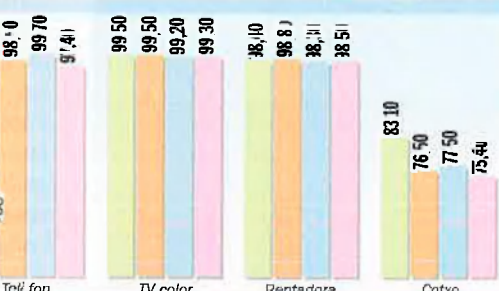
Problemes generals de les llars 2005 (en tant per cent)

Ordinadors personals a les llars (en tant per cent)

Equipaments de les llars 2005 (en tant per cent)

Despesa de la llar 2005 (euros cada mes)

Percentatge de persones per sota del llindar de pobresa, 2005 (en tant per cent)

Font: Dades de l'INE i del 'Diario de Mallorca' (7 de gener de 2007)

Gràfic: MIQUEL BENITEZ

Però és que, a més, ens costa molts diners viure tan malament. La despesa mitjana mensual de cada llar –electricitat, aigua, gas, recollida de fems, lloguer o hipoteca, etc.– a Catalunya és de 266 euros, a Balears, de 280, i al País Valencià, de 193. La mitjana estatal és de 212. Al Principat i a les Illes només els supera Madrid (284 euros de despesa). Tot i que als valencians viure malament els resulta una mica més barat que a balears i catalans, en conjunt paguem massa cara la nostra forma de vida. Sobretot si ho comparem amb les comunitats en què es viu millor. Així, és comprensible que a les llars de Cantàbria i el País Basc les despeses siguin altes (199 i 221 euros per mes, respectivament), però és que la qualitat de vida s'ho val.

Equipaments. En l'indicador en què estem per sobre de la mitjana de l'estat és en equipament de les llars. Potser vivim envoltats de renous, amb por i contaminats, però això sí: disposem quasi tots de televisió en color, rentadora i cotxe. En el cas dels balears, el gust per tenir un vehicle amb el qual perdre hores als embussos eleva l'índex de llars motoritzades al 83,1%, bastant per sobre de Catalunya, amb el 76,5%, el País Valencià, 77,5%, i, sobretot, del conjunt estatal, 75,4%. Una dada que ajuda a entendre el nivell molt elevat de vehicles que proven de circular pels carrers illencs, ja que cal afegir-hi els de lloguer i els professionals. No és estrany, doncs, que les Illes en general, i especialment Mallorca, sigui una de les zones del món amb la relació persona-vehicle més elevada. Pel que fa a l'ordinador personal, la situació és prou diferent entre els Països Catalans. El 51% de les llars balears en tenen, mentre que un any abans era el 50,2%, un mica per sobre la mitjana estatal, que és del 50,3%. Catalunya, amb un 58,5% (57,2% el 2004) de llars informatitzades, presenta un alt grau de penetració del PC, només superat a tot l'estat per Madrid (61%). El País Valencià, però, sembla que s'ha quedat despenjat de la revolució tecnològica domèstica, ja que únicament el 48,4% (43,5% un any abans) de les llars disposa d'ordinador personal.

Miquel Payeras

Les Balears encapçalen l'índex de llars que disposen de vehicle propi